Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 30 Montgomery St. Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237 (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюз (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250

РІК LXXXVII. Ч. 195. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 10-го ВЕРЕСНЯ 1980 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, SEPTEMBER 10, 1980 No. 195. VOL. LXXXVII.

ПАСТОР Д-Р І. БЕРКУТА ОЧОЛИВ БАПТИСТСЬКЕ ОБ'ЄДНАННЯ

Чікаґо, Ілл. (В.Г.). — На 35-му ювілейному З'їзді Об'єднання Українських Євангельсько — Баптистських Церков (ОУЄвБЦ) у ЗСА, який відбувся тут від 29-го серпня до 1-го вересня ц.р. в українській баптистській делегати баптистських церков у ЗСА пережили особливі Божі благословення як під час ділових нарад, якими керував пастор Володимир Домашовець, так і в час Богослужень, на яких промовляли спеціально запрошені генеральним секретарем пастором Олексою Р.Гарбузюком гості — пастор Георгій П.Вінс до конвенції його мати Лідія Вінс з сестрицею та його дочка Женя до молоді. Приємну та радісну зустріч мала молодь з Петром Вінсом, який перед виїздом до ЗСА відбув один рік совєтського концтабору за свою діяльність у Українській Гельсінкській Групі в Києві.

Частина ранішнього Богослуження, на якому зворушливо промовляв пастор Вінс, передавалася на телевізійній мережі. У своїх промовах він і члени його родини з особливим натиском просили всіх християн вільного світу ревно молитися за ув'язнених і за переслідуваних за Христа у підсовєтських країнах, а також заступитися за них перед урядами різних країн, включно з СССР, посилаючи письмові апеляції про припинення переслідування християн.

Ділові наради перейшли з особливим успіхом і виявленням єдности бажань і думок у звітах, рішеннях і резолюціях. У резолюціях висловлено сердечний привіт стражденцеві за пасторові Вінсові та його родині, які вперше були на конвенції ОУЄвБЦерков у ЗСА; передано привіт усім переслідуваним християнським стражденцям і ув'язненим за віру атеїстичним режимом; висловлено домагання до совєтського режиму невідкладно звільнити ув'язнених і привернути свободу совісти в усіх підсовєтських країнах; підкреслено заклик для вірних, аби з молитвою несли світло Христової Євангелії до свого оточення; рішено привітати українські громадські установи СКВУ, УККА, КУК, УНС й інші з їхнім проводом; складено подяку українській баптистській церкві в Чікаґо, пастором якої є проп. Іван Поліщук, за гостинне прийняття ювілейної конвенції.

Окрему резолюцію винесено в обороні 12-річного підлітка Володимира Половчака, який забажав разом зі своєю старшою сестрою Наталією залишитися у ЗСА й не повертатися з батьками до СССР. У резолюції з особливим натиском підкреслено той важливий факт, що за совєтським законом з 1-го квітня 1935 року 12-річного хлопчика будуть судити, як кримінального злочинця, за найгірший злочин проти совєтського режиму — відмову повернутися до СССР. Присутній на З'їзді пастор Вінс, слова якого перекладав пастор О.Гарбузюк, на спеціальній пресовій конференції підтвердив те, що неповнолітній тепер В.Половчак буде трактований протягом цілого його життя, як ненадійний і небажаний, — це також передавалося в телевізійній програмі.

Петро Вінс ствердив, що з числа 82-ох концтаборів на території України дуже багато є призначених спеціально для дітей від 14 років і вище, — горезвісне явище, знане тільки в підсовєтській дійсності, щоб дітей уже саджати в жорстокі обставини концтабору. Це дійсно країна негуманности

(Закінчення на стор. 4)

Український журналіст побував серед афганських повстанців

Джерзі Сіті, Н.Дж. — Як повідомляє „Шлях Перемоги", український мюнхенський тижневик, у числі з неділі, 31-го серпня, ц.р. молодий український журналіст з Великобританії, Асколвд Крушельницький, 10-денним рейдом пройшов із групою повстанців-муджагединів від пакистанського кордону до окупованого москалями афганського міста Джалалабаду. Він, під охороною трьох борців, перебраний у місцевий гірський одяг, був очевидцем повстанського нападу на совєтський танк.

Асколвд Крушельницький провів численні розмови з повстанцями, афганськими втікачами, бачив на власні очі геноцид, вчинений Москвою над гордим афганським народом, мав окреме інтерв'ю з провідником муджагедину області Сухрут, 21-річним Махмудом, який командує 500 повстанським відділом, що передало британське радіо БіБіСі.

Широкий репортаж триденної мандрівки А.Крушельницького появився в лондонському часописі „Сандей Телеграф" від 17-го серпня.

Як повідомляють дипломатичні джерела в Ню Делі, й навколо Кабулу точаться завзяті бої між частинами совєтської армії і мусульманськими повстанцями. У столиці Афганістану молодь муджагедину розповсюджує листівки СУМ і АБН українською і російською мовою відповідного змісту, в яких закликається вояків, зокрема синів поневолених Москвою народів, не воювати проти афганських повстанців. Як відомо, на боці афганських повстанців беруть участь уже перші перебіжчики з совєтської армії, які підслуховують головно радійові сполучення і переказують зміст російських наказів повстанцям.

Асколвд Крушельницький, який, виховувався у рядах Спілки Української Молоді, є співредактором „Юкрейнєн Рев'ю", англомовного видання СУБ, — сказано в повідомленні.

Літературний вечір Олега Лисяка відбудеться у Філядельфії

Філядельфія, Па. — Філядельфійський гурток книголюбок ім. Наталени Королевої під проводом Марії Харини при співучасті місцевого Відділу ОЖ ОЧСУ повідомляє, що в неділю, 5-го жовтня ц.р., відбудеться в залі УСО „Тризуб" Літературний вечір Олега Лисяка о год. 4-ій по полудні.

Читатимуть його твори колишні актори Львівського театру Ліза Чепіль, Марія Лисяк, Ярослав Пінот-Рудакевич та Є. Левицький. З Ню Йорку прийде співак міської опери Юрій Багачевський і виступить з кількома піснями в супроводі піяніста Богдана Перфецького. Ведучий — проф. Богдан Романенчук.

Ассад і Каддафі обговорюють унію Лівії і Сирії

Тріполі, Лівія. — Сюди несподівано прибув президент Сирії Гафез аль-Асад, щоб обговорити справу унії Сирії і Лівії, яку запропонував лідер Лівії, полк. Муаммар Каддафі декілька днів тому на великому публічному вічі в Тріполі. Для підкреслення ваги поїздки в товаристві Асада є прем'єр Сирії Абдель-Рауфаль-Кассем, його заступник Абдель Кадер Каддура, міністер закордонних справ Абдель Гамід Халдам і міністер інформації Агмед Іскандар Агмед.

На летовищі після прибуття президента Ассада з його антуражем обидва лідери виголосили відповідні промови. Каддафі, вітаючи прибувших, зупинився на дотеперішніх невдалих спробах різних арабських держав добитися злуки. Він підкреслив складність злуки Лівії й Сирії, які віддалені від себе понад 700 миль, згадав, що його пропозицію унії дехто в арабському світі назвав „дитинною" але на його думку потреба є така велика, що врешті — решт „та унія мусітиме заіснувати". Президент Ассад з'ясував цілі тієї унії. На його думку ціль унії Лівії зі Сирією подвійна: боротьба з Ізраїлем і боротьба з Єгиптом президента Садата.

На взір усіх тоталітарних режимів, Каддафі зорганізував більше як пів мільйонову масу людей на привіт Ассада, а урядове пресове агентство Джана розпочало велику пропагандивну кампанію. Як довго затримається президент Ассад в Лівії офіційно не подано. Так само немає дотепер згадки, коли та унія мала б формально заіснувати, тобто коли буде підписаний відповідний договір. Дехто припускає, що це станеться вже 28-го вересня, коли припаде десята річниця смерти Гамаля Абделя Нассера, президента Єгипту, великого борця за єдність усіх арабів і загальноарабського героя.

Почався російсько-афганський наступ в Афганістані

Ню Делі, Індія. — Ассошіейтд Пресс повідомляє, що туди наспіли вістки про новий великий наступ урядових афганських військ разом з совєтськими частинами на широкому фронті на північний схід від Кабулю. Наступ почався на схід від Кабулю між 27-им і 29-им серпня. Його скріпили совєтські частини розміщені в афганських прикордонних районах напроти столиці Таджикської совєтської республіки Душанбе.

Совєтські частини включають танкові відділи, панцерні вози та артилерію. Кріпм того летунство дає їм безперервну підтримку. Згідно з даними, які наплинули, йдеться про дотепер найбільшу бойову кампанію від часу совєтської інвазії. Совєтські й афганські урядові частини натрапили на рішучий спротив національних афганських відділів. По обидвох боках, згідно зі звітами, є дуже великі втрати. Натрапивши на рішучий спротив, совєтське командування підкинуло чималі резерви, ядро яких була легка моторизована піхота, спеціяльно пристосована до боїв у гірському терені.

Крім прочищення цього важливого терену, з якого афганські самостійницькі частини можуть поширювати свої впливи на замешкалі мусулманами терени в СССР, правдоподібно дальшою ціллю тієї акції є відтяти можливу сполуку тих частин з Китаєм. Бож власне туди ведуть дороги до кордонів з КНР, якими, хоч з величезними тереновими труднощами, можна постачати зброю, амуніцію й усе потрібне до ведення війни.

У світі

ФРАНЦУЗЬКА ПОЛІЦІЯ арештувала колишнього шефа штабу східньонімецького летунства, прилапавши його на гарячому вчинку шпигунства. Генерал Гайнц Бернгард Цорн прибув до промислового міста на півночі Франції Ліль, як турист. Хоч ніколи не стається так, щоб генеральської ранґи старшини займалися такого рода шпигунською роботою, одначе в совєтській практиці ніяких норм і звичаїв не респектують. Тому французька поліція заінтересувалася східньонімецьким генералом й арештувала його та знайшла в його течці значну кількість шпигунських матеріялів. Генерал Цорн і його совєтські зверхники розраховували на наївність французької поліції. Гайнц Цорн вславився під кінець Другої світової війни, коли в 1944 році здезертирував з рядів німецької армії на большевицький бік.

ПРЕЗИДЕНТ ІРАНУ Бані-Садр відбув довшу конференцію з аятоллею Хомейні у справі кризи новоствореного прем'єром Мохаммедом Алі Раджаєм уряду, на який Бані-Садар не хоче погодитися з огляду на те, що декілька кандидатів є зовсім некомпетентні, а іменовані вони тільки з огляду на скрайність своїх релігійних поглядів. Іззмова не дала позитивних наслідків. Хомейні не підтримав Бані-Садра, без згоди якого не може кабінет бути представлений парляментові до затвердження. Найбільш є контроверсійним кандидатом є Гуссейн Мусаві, якого Раджай пропонує на міністра закордонних справ, а який не має найменшої кваліфікації. Крім цього він займає так скрайні ісламські позиції, що на думку Бані-Садра він не зможе нав'язати потрібних контрактів у дипломатичному світі. Хомейні порадив президентові погодитися на тих кандидатів, що на його думку добрі, а справу иніших залишити покищо нерозв'язаною.

ЦЬОГОРІЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ „на вершинах" семи промислових держав Заходу в Венеції своїм успіхом дала поштовх до інституціялізації таких конференцій. В конференції взяли участь президенти й прем'єри ЗСА, Великої Британії, Японії, Західньої Німеччини, Канади, Італії і Франції. На зустрічі політичних представників тих семи держав, яка остання відбудеться в Токіо, рішено літом чергового року відбути таку саму конференцію в Оттаві, Канада.

ІМПОРТ НАФТОВОЇ РОПИ до ЗСА в місяці серпні впав на 37 відсотків у порівнянні з попереднім роком. Минулого року в серпні імпортовано 8,3 мільйонів барилок, а цього року тільки 5,2 мільйона барилок. Цей великий спад сталося завдяки раціоналізаційним заходам у зужитті ропи в індустрії та зменшенні їзди автами.

КАНЯ ОБІЦЮЄ ДОДЕРЖУВАТИСЬ ПІДПИСАНИХ ДОМОВЛЕНЬ

Варшава, Польща. — Новий лідер польської Комуністичної партії Станіслав Каня, який замінив на посту першого секретаря Едварда Ґерека, відвідав в товаристві багатьох партійних і урядових чиновників місто Гданськ, ядро робітничих страйків, і у зустрічі з тамошніми активістами і робітниками обіцяв додержуватися тих умов, які досягнуті між урядом і робітничим комітетом, хоч, як кажуть західні спостерігачі, така умова коштуватиме Польщу більйони долярів.

На Заході економічні знавці твердять, що без значної західньої допомоги Польща в короткому часі може опинитися перед економічною катастрофою, що може стати причиною повторних заворушень і страйків робітництва.

Каня, відвідуючи Гдиню, дякував морякам, які під час страйку займалися розладовуванням кораблів, і заповів, що Компартія стоїть перед великим завданням в найближчому часі, а саме привернути довір'я робітничої кляси. На його думку партійний конгрес, який відбудеться вневдовзі займатиметься цими проблемами. Каня плянує відвідати також Шлеськ, який теж був охоплений страйками копальняних робітників. Завданням його поїздки, кажуть політичні спостерігачі, є не тільки знову наблизити Компартію до робітництва, яке, до речі, втратило довір'я до партійного керівництва, але також підтримати на дусі місцевих партійних керівників, якнм в наслідок страйків вихопилась ініціятива з рук і вони безпадно почали розводити руками.

В міжчасі партійна пропаганда робить все можливе, щоб перестерегти робітників перед повторенням страйків, кажучи, що чергова вимога підвишки платень напевно спричинить економічну катастрофу в Польщі.

Робітничі страйки в Польщі впливатимуть на події в СССР — каже Борісов

Париж, Франція. — У французькому тижневику „Л'експрес", тут у числі 6-го вересня ц.р., Владімір Борісов пише про наслідки польських заворушень. Як відомо, Борісова „видворили" зі Совєтського Союзу у червні 1979 року, бо там, разом із приятелями, він намагався створити Профспілку вільних робітників. Він тепер живе у Парижі і з відтіля пильно слідкує за подіями в Польщі. На запитання „Експресу", який ефект матиме акція польських робітників в СССР і в цілій Східній Европі?, — Борісов відповів: „Успіхи такої акції можуть тільки стимулювати всіх інших робітників. Бо вони тепер вчаться пізнавати їхню силу, а рівночасно у них атмосфера терору поступово зникає. Якщо, — продовжував говорити Борісов — робітники Балтійського моря доб'ються права страйку, вони матимуть сильний засіб проти уряду. В СССР, найбільші труднощі є переборти страх, бо у нас існує закон, який дозволяє переслідувати не тільки організаторів, але й учасників всякого страйку. Якщо подібна до польської подія трапиться в СССР, уряд буде безперечно примушений дати робітникам ці права, за які сьогодні вподумінаються одностайно поляки. А чи такий рух може постати у Совєтському Союзі, це в більшості залежить від акцій самого совєтського уряду. Бож перевважно страйки виникають з погіршення ситуацій. І ніхто не може передбачити, що завтра станеться, навіть совєтські власті", — заявив Борісов французькому кореспондентові.

В Америці

З НАМІРОМ ПРИПИНИТИ небезпечні „проникання" до преси й до загального відома державних таємниць, які були позначені досі словами „топ сікрет", Уряд президента Картера заповів введення в дію нових напрямних для найбільш таємних документів і вісток і їх незабором позначуватимуть „роял". Про такі справи буде дуже мало поінформованих і з кіл Конґресу і з кіл найвищих урядовців. Досі наплив до Уряду дуже важливих документів був такий великий і він постійно збільшувався, що урядовці вже втрачали здатність відрізнити найважливіше й найнебезпечніше для оборони країни і її безпеки від звичайної важливости вісток і паперів, і тому вільно інформували людей, про яких тепер відомо, що вони зовсім не мали бути втаємничені у ці справи. Нову систему оберігання вітальних для безпеки країни таємниць завдячує адміністрація голові Сі-Ай-Ей Турнерові й Збігневу Бжезінському дорадникові у справах крайової безпеки; але є і критики цього міроприємства, як це звичайно є в демократії.

ЛІБЕРАЛЬНА ПАРТІЯ Нюйорського стейту підтримує кандидатуру Джона Андерсона, ліберального незалежного кандидата, на Президента ЗСА. Це вперше з часу свого заснування 36 років тому, що ця партія не підтримує офіційного кандидата Демократичної партії, тому знавці виборчих справ вже тепер пророчать поразку демократичного кандидата, президента Картера, в стейті Ню Йорк в листопаді.

ПУБЛІЧНІ ШКОЛИ розпочали науку в найбільшому місті Америки, і один мільйон школярів пішов знову до шкіл 8-го вересня в Ню Йорку, але через брак фондів 2,200 учителів побоюються звільнення з праці, не зважаючи на те, що в Ню Йорку найбільші числом кляси й можливо найтяжчий елемент для дисциплінування. Новиною поміж рутинними справами є те, що учні сьомих і восьмих кляс, які живуть менше, ніж одна миля і пів від школи, вже не транспортуватимуться до школи за 10 центів денно, а змушені будуть платити звичайний проїзд - 1 дол. і 20 центів, у два боки.

ЛОС АНДЖЕЛЕС, здається, стане другим містом Америки щодо кількости населення, відсунувши на третє місце Чікаґо, яке досі — вже з 1890 року — займало друге місце в Америці. Прелімінарні вислідн Цензусу 1980 свідчить про те, що Лос Анджелес, який два сотні років тому — 4-го вересня 1781 року — був заснований 44 мехіканцями, виріс з напівпустельного селища до 10-мільйонового міста.

ВІДБУЛАСЯ КОНФЕРЕНЦІЯ УКРАЇНСЬКИХ ЄПИСКОПІВ ПІВНІЧНОЇ АМЕРИКИ

Конференція українських католицьких єпископів Канади і ЗСА у Вінніпегу, Канада, (зліва направо сидять): Архиєпископ Коадьютор Мирослав Любачівський, Митрополит Максим Германюк, ЧНІ і Єпископ Ніль Саварин (Едмонтон). Стоять: Єпископ Дмитро Грещук, помічник Едмонтонський; Єронім Химій (Ню Вестмінстер), Ізидор Борецький (Торонто), Василь Лостен (Стемфорд), Архимандрит Віктор Поспішиль, секретар Св. Собору Єпископів; о. монсеньйор Василь Білинський, Адміністратор Епархії Чікаґо; учасника конференції Єпископа Андрія Роборецького немає на знімці.

Вінніпег, Манн. (Н.Н.). — Архиєпископ Максим Германюк, Митрополит Канади, скликав з благословенням Первоієрарха Блаженнішого Отця Йосифа Сходини єпископів Канади і ЗСА до Вінніпегу на 3-го і 4-го вересня ц. р. В конференції брали участь Архиєпископ Коадьютор Мирослав І.Любачівський, Апостольський Адміністратор Філядельфійської Архиепархії, та Єпископи: Ніль Саварин (Едмонтон), Ізидор Борецький (Торонто), Андрей Роборецький (Саскатун), Василь Лостен (Стемфорд), Єронім Химій (Ню Вестмінстер), Дмитро Грещук (помічник Едмонтонський), та о. Монс. Василь Білинський, Адміністратор Епархії св. Миколая у Чікаґо, і Архимандрит о. д-р Віктор Поспішиль.

Як фахівці брали участь у відносних дискусіях також: о. д-р Олександер Баран (Вінніпег), о. д-р Роман Даниляк (Торонто); пересилкою свого реферату о. д-р Петро Качур (Едмонтон), і о. Василь Ваврик, ЧСВВ.

Нарадами керували Митрополит Максим і Архиєпископ-Коадьютор Мирослав. Владики перше розглядали схему східнього канонічного права „Про богопочитання, а передовсім про Тайни". До рефератів оо. д-ра О.Барана, д-ра Р. Даниляка, д-ра П.Качура і д-ра В.Поспішиля, о. Василя Ваврика, ЧСВВ, владики додали свої заваги та о. д-рові Р.Даниляковї зладити остаточну редакцію всіх рефератів і зауваг Владик, щоб її післати Блаженнішому Первоєрархові і Папській Комісії для ревізії Східнього Канонічного Права. Наступне засідання Св. Собору Єпископів має також перевірити цей нарис майбутнього права.

У вечірніх годинах Владики брали під огляд справу підготовки наступного синоду всіх єпископів та точок його агенди, як праця літургічної комісії; посланця до братів поза залізною завісою; український переклад Літургії св. Василія Великого; обов'язковий переклад Літургії св. Івана Золотоустого на англійську мову; екуменічні зв'язки, зокрема з нашими українськими православними і євангельськими братами; тематика Різдвяного Послання, та інші справи. Окремо Владики дискутували над способом перевірення кандидатів до єпископату та вибору єпископів.

Користаючи з того, що Владики УКПЦ Канади й Америки з'їхалися, відбулося засідання в справі приготовлення до ювілейного тисячоліття хрищення Руси-України, обговорено проект виготування й видання наукової історії Української Церкви в цих двох державах, Канаді і Америці. Українські інституції мають гарні і доцільні пляни причинитися до наукового опрацювання історії українського християнства. Крім Владик в нарадах брали участь представники епархіяльних комітетів між ними були: о. Михайло Гринчишин, ЧНІ, генеральний секретар, о. д-р Роман Даниляк, з Торонто; о. митрат Богдан Ганушевський з Британської Колюмбії й Архимандрит Віктор Поспішиль з Америки; Семен Романів, екзекутивний секретар, о. Протоігумен Віталій Підскальний, ЧСВВ.

Конечною річчю є скріпити й оживити ювілейні комітети не тільки на рівні окремих епархій, але також і в поодиноких парафіях. Всюди треба перепровадити програму духовної обнови, щоб нарід гідно й свяпочно відмітив і відсвяткував цю превважливу річницю.

Відзначать конференцією річницю В. Винниченка

Філядельфія, Па. — У сторіччя від дня народження Володимира Винниченка відбудеться тут наукова конференція, що її темою є насвітлення творчости і діяльности цього видатного письменника і діяча. Конференцію спонзорують Українська Вільна Академія Наук, Об'єднання Українських письменників „Слово" і Товариство Українських Інженерів у Філядельфії. У конференції, що її очолює голова Винниченківської комісії при УВАН проф. Григорій Костюк, виступлять з доповідями про творчість і діяльність Володимира Винниченка д-р Лариса Онишкевич, мгр Роман Ільницький, д-р Євген Лащик і д-р Леонід Рудницький. Після доповідей буде виступ молодих бандуристів ОДУМ під управою інж. Петра Гурського і товариський чай. Наукова конференція на пошану Володимира Винниченка відбудеться в суботу, 20-го вересня, в залі новонабутого дому Українського Культурного Осередку у Філядельфії — 700 Седар Ровд в Абінґтоні. Початок о 4-ій годині після полудня.

НАЙВИЩІ ОСОБИСТІ ПРИБУТКИ в Америці мають мешканці Аляски, а найнижчі — стейту Міссісіпі, згідно з повідомленням Уряду. На одного працюючого в Алясці припадає 11,219 долярів, на наступному місці стоїть Дистрикт Колумбії з прибутком — 10,129 дол., а стейт Ню Йорк стоїть, до речі, на 15-му місці. Середня аритметична для всієї країни сума є — 8,773 долярів.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper (SECD 530-420) published daily exept Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік — $30.00, на півроку — $16.00, на 3 місяці — $9.00. Для членів УНСоюзу 65¢ міс. За кожну зміну адреси — 50¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Дилема Ізраїля

Французькі джерела потвердили, що французькі компанії остаточно договорилися з державними чинниками Іраку на побудову в тій арабській країні, сьогодні другій після Савдійської Арабії в експорті нафтової ропи, цілої електронічної індустрії, яка охоплюватиме найважливіші її галузі. Кошти того великого почину обраховано на 960 мільйонів долярів. Роботами керуватиме французька фірма Томсон — ЦСФ в співпраці з іншими, а головно з Компані Женераль д'Електресіте.

Цей великий контракт є не лише початком глибокої і тісної господарської співпраці між тими обидвома країнами, але також ґрунтом для загальної співпраці зі особливим узглядненням світової політики. В заміну за той контракт і за обіцяні достави нафтової ропи на французький ринок Франція зобов'язалася допомогти Іракові в побудові його нуклеарної індустрії.

Побудова нуклеарної індустрії в Іраку при допомозі французів є на денному порядку від довшого часу. Не позбавлена вона драматичних моментів. Першим з них був натиск Вашінґтону, щоб Франція не постачала Іракові збагаченого урану, який є не лише джерелом електричної енергії, але може бути підставою для побудови атомової бомби. А уряд ЗСА зобов'язаний боротися з поширюванням посідання атомової зброї щораз то новими країнами. Іншим драматичним моментом був великий саботаж, який стався минулого року в Тульоні, середземноморському порті Франції, де невідомі саботажисти знищили два атомові реактори, які були готові до транспорту до Іраку. Знищення тих двох реакторів відсунуло на два роки можливості Іраку побудувати власну атомову індустрію.

Одначе знищення тих двох реакторів не припинило побудови дальших атомових реакторів для Іраку, які є на викінченні й мають бути туди доставлені. Останній контракт між французькими промисловцями і урядом Іраку не лише цю справу потверджує, але й приспішує побудову широкої бази для майбутнього використання атомових реакторів у спосіб, який іракський уряд уважатиме за відповідний.

Іракський уряд запевняє, що не має наміру будувати атомової бомби, французи запевняють, що контроля, що її вони матимуть право переводити в усіх промислових заведеннях Іраку, які матимуть відношення до тієї ділянки продукції, внеможливить Іракові таку бомбу побудувати. Але досвід з іншими країнами показує, що як тільки будь-яка держава дістане можливості побудови атомової бомби, то вона не всилі опертися внутрішньому натискові приступити до її побудови.

Проблема озброєння атомовою зброєю будь-якої арабської країни є найважчою проблемою для Ізраїля. Тим більше, якщо йдеться про Ірак, який формально й надалі є в стані війни з Ізраїлем, а крім цього зовсім не скриває своїх намірів знищити ізраїльську державу. Сам Ізраїль випродукував свою атомову бомбу й згідно з опінією міжнародних знавців має достатньо тих бомб, щоб знищити всіх своїх арабських сусідів, але згідно зі загальною опінією він ніколи не буде першим, щоб ужити цю зброю. Отже, тим більше посідання атомової зброї його арабськими сусідами становить для нього смертельну проблему.

Ізраїльський спеціяліст, світової слави атомовий фізик Юваль Німан авторитетно ствердив, що після отримання від Франції 80 кілограмів збагаченого урану, як це передбачає французько-іракський договір, до одного року Ірак могтиме мати свою атомову бомбу.

Така перспектива є смертельною загрозою для Ізраїля. Враховуючи несприятливий збіг обставин для Ізраїля, це може визначити його „бути, чи не бути". Ізраїль тому має перед собою дилему: приглядатися й чекати, що станеться, або розпочати превентивні протизаходи.

Заступник міністра оборони Ізраїля Мордехай Ціппорі так висловився у цій справі: „Ми попробуємо всіх засобів леґальних і на які людина спроможна, але коли це не допоможе, тоді возьмемо до уваги інші засоби". Генеральний директор у бюрі прем'єра Беґіна Матті Шмулєвич до цього додав: „Ізраїль не може чекати аж іракська атомова бомба впаде на нього". Військовий кореспондент щоденника „Гаарец" Зеев Шиф, обговорюючи питання, за яких умов Ізраїль може вважати, що побудова атомової бомби його арабським ворогом є вистачаючим „казусом беллі" (причиною до війни) для нього відповідає: „Ізраїль мусить зробити кожне зусилля, щоб заблокувати побудову арабської атомової зброї, цього треба добиватися як політичними, так і іншими засобами".

З того виходить, що Ізраїль рахується з небезпекою, що раніше чи пізніше котрась із арабських країн матиме атомову зброю і до того часу Ізраїль мусить так закріпитися, щоб відібрати охоту до нападу, або добитися миру, або...

Володимир Левенець

ВИННА СИСТЕМА

Американські і західньоевропейські дослідчі сільськогосподарські інститути підрахували, що цьогорічний збір зернових у Совєтському Союзі виноситиме, замість передбачуваних 240 мільйонів тонн — всього на всього 175 мільйонів. Очевидно, уряд СССР, щоб покрити недобір буде змушений закупити за кордоном велику частину зерна, в першу чергу у З'єднаних Стейтах Америки, Канаді і Австралії, що рівночасно рівняється визнанню незугарности совєтської колгоспної господарської системи, яка, не зважаючи на різні експерименти в минулому наприклад, „укрупленя" колгоспів за Сталіна і Хрущова, творення так званих „аграрних міст", тобто розміщення сільського населення на міській лад тощо, з якого, як відомо, з практики нічого путнього не вийшло, ніколи не виходила з кризи. Розпрацьовані „Госстроєм СССР" пляни ліквідації 580,000 „неперспективних" сіл, з усіх 700,000, які існують у СССР і спроба залучити, інакше кажучи запрягти сільське населення до ще більш посиленого „будівництва комунізму" — треба було закинути, не зважаючи на силу витраченої пропаґандивної енергії в пресі й інших засобах масової інформації для обоснування економічних, соціяльних та ідеологічних потреб — такого потягнення.

Численні західні спостерігачі вже тоді вказували на приховані пляни комуно-московських режимників, яким цілком не йшлося про покращання економічного стану і забезпечення потреб населення, а скоріше про посилення контролі над сільським населення, збільшенням натиску пропаґандивного апарату на нього, зміцненням партійної контролі над неспокійною верствою суспільства, що у перспективному пляні мало довести до побудови „комуністичної спільноти народів".

Пляни Щербицького

Перший секретар Компартії України, який сповняє функцію наставника Москви в УССР, підсумовуючи пляни червневого пленуму ЦК КПСС і завдання партійних організацій, також говорить про широкі пляни десятої п'ятирічки у світлі заповідженого Компартією СССР XXVI з'їзду, який, згідно з оцінкою Щербицького, „стане великою історичною віхою на шляху просування суспільства до комунізму".

Але до справжнього комунізму ще далеко, тому Щербицький говорить у першу чергу про основні справи, які природно засереджуватимуться у вирішальній сфері — економіці. Він, як і численні його попередники від Сталіна починаючи і на Брежнєву кінчаючи, також перебуває у сфері фантазії і, заки прийти до реальної оцінки господарської ситуації, говорить про „зміцнення індустріяльної бази" в СССР, про виконання і перевиконання економічних плянів прийнятих ще на XXV з'їзді КПСС, про надляновану продукцію товарів широкого запотребування, виконання обсягу капітального будівництва тощо. Однак потім признається, що партія помітила „ряд тривалих відставань" у багатьох галузях економіки, наприклад, чорна металурґія „не усунула ще серйозних недоліків"; хемічна промисловість потребує значного поліпшення; транспорт у відставанні; „будівництво ряду важливих об'єктів здійснюється ще незадовільно"; передбаченого зобов'язанням збору зерна не здійснено, хоч, на думку Щербицького, колгоспники, „не зважаючи на складні погодні умови", намагалися звести до мінімуму неґативні наслідки спізненої весни.

Справжня дійсність

Західня преса, описуючи московські сцени під харчовими й іншими магазинами, наводить і такий випадок: „Недалеко Большого театру простяглася довга, мабуть, на 50 метрів черга. Це ознака, що щось незвичайного продається у цій невеличкій крамниці. Нагло довга черга захвилювалась, загула. У дверях показалась жінка, яка у сітці держала декілька маленьких пуделок порошку до прання. Щоб зрозуміти хвилювання присутніх треба знати, що цього „добра" вже від кількох тижнів не можна купити у столиці великої світової мілітарної потуги".

Цей випадок дуже характеристичний для совєтських відносин, які з перебоями тривають ось уже понад 60 років від т.зв. Жовтневої большевицької революції, не зважаючи на кількакратні економічні підмоги „капіталістичного" світу, зокрема таких економічних потуг, як ЗСА, Західня Німеччина, Японія та багато інших країн, що не тільки продають своє зерно для комуно-московської імперії, рятуючи її від остаточної загибелі, але також уділяють їй мільярдові беззворотні, або низьковідсоткові кредити, велику частину яких кремлівські диктатори зуживають на розбудову своєї військової сили і нових винаходів зброї для того, щоб дігнати і перегнати Америку.

Проте неґативні результати таких величезних закупів зерна, систематичні провали у сільському господарстві, затягання чужих кредитів, відбиваються неґативно на інших ділянках економіки СССР та поглиблюють кризові процеси, яких ніколи не пощастило цілковито зліквідувати совєтським господарникам. Не маючи достатніх резерв твердої валюти для закупів такої великої кількости зерна й інших конечно потрібних товарів за кордоном, Москва купує їх за рахунок своєї нафти, золота та інших дорогоцінних сирівців. Це в свою чергу неґативно відбивається на

(Закінчення на стор. 3)

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

В. Ю. Повстак

ТРІЮМФ МИСТЕЦТВА У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ

З великим і заслуженим успіхом пройшов у Філядельфії 15-го серпня ц.р., черговий п'ятий фестиваль музики, пісні і танцю „Гомін України", що його зорганізував місцевий Відділ УККА. Фестивалем вшановано 85-ту річницю з дня народження відомого і невтомного корифея українського народного танцю — Василя Авраменка.

День фестивалю, був ми певні, важким і напруженим для його організаторів. Хмарне небо, дрібний дощ загрожували успіхові фестивалю. Але, незадовго до початку, дощ припинився, небо прояснилося, і щасливо усміхаючись голова Відділу УККА проф. д-р Петро Стерчо відкрив фестиваль, після виконання гимнів З'єднаних Стейтів Америки і України солістами Павлом Плішкою і Ренатою Бабак.

Після вступного слова д-ра П. Стерча, відбулась церемонія вручення кошиків і букетів квітів представниками кількох танцювальних ансамблів, убраному в український народний одяг патріярхові українського танку Василеві Авраменкові.

Програма концерту складалась із добре і компетентно підібраного репертуару. На високий мистецький рівень фестивалю мала вирішальний вплив участь таких зірок опери міжнародного значення, як: меццо-сопрано Ренати Бабак і баса Павла Плішки та їхнього вийнятково талановитого, акомпаньятора Томи Гринькова. Значний вклад в успіх концерту також зробив український чоловічий хор із Філядельфії „Прометей" під мистецьким керівництвом дириґента Михайла Длябоги і динамічний ансамбль народних танців „Дунай" з Канади під керівництвом талановитого молодого хореографа Михайла Самця. В програмі виступав також скрипаль Ярополк Ласовський.

Перебуваючи під враженням натхненної святковости фестивалю та зустрівши багатьох людей, які вклали багато енерґії і зусиль, щоб провести його не тільки на якнайвищому рівні, але поновно (вже в п'яте) вказати на його традиційність для майбутніх каденцій управ філядельфійського Відділу УККА, хотілося спочатку написати просто репортаж, не входячи в нюанси програми. Але з другого боку, відчуваючи прямий обов'язок висловлювати свої міркування саме про нюанси з тим, щоб викликати реакцію на якнайбільш професійний підхід до репрезентації нашого мистецтва перед своїм і зовнішнім світом, автори вирішили не віддалятися від своїх обов'язків і ввійти в деталі з надією, що своїми заувагами вони до деякої міри допоможуть організаторам і надалі тримати вже встановлене реноме української громади Філядельфії, як Мекки репрезентації нашої культури перед своїм і зовнішнім світом.

Після сповненого ліричними і динамічними моментами, з великим відчуттям глибокої народности стилю нашого Закарпаття танцю „Гуцулка", у виконанні ансамблю „Дунай", виступила оперна співачка Рената Бабак. Вона виконала арію Варвари з опери „Богдан Хмельницький" муз. К. Данькевича. Відмовившись від обережного підходу в інтерпретації цієї під музичним і вокальним оглядом доволі незручної арії, Р. Бабак, — ефектовно поєднавши відчуття героїчної романтики стилю і настрою твору зі силою проєкції звучання голосу і глибоким драматизмом виконання, викликала захоплення слухачів, які відчули весь запал слів цієї арії:

„Святої помсти б'є година,
І жде на поміч твою народ!
Взива до тебе Україна,
Віддай наказ, починай похід:"

Відомий і часто виконуваний романс Стеценка „Вечірня пісня" у виконанні Р. Бабак зазвучав по новому, з підкресленням контрастових елементів елеґійної лірики і наростанням моментів глибокого жалю за сонцем, що заходить.

Можна сміливо сказати, що коронною точкою програми Фестивалю була арія „Миру, миру, миру мій Боже, дай мені миру" (з опери Дж. Верді „Сила долі") у виконанні Ренати Бабак. Усі опери Джюзеппе Верді позначаються реалізмом і глибокою психологією. Оперу „Сила долі" Дж. Верді написав після величезного успіху „Трубадура" і „Травіяти" і перед написанням незрівнянної „Аїди". В опері „Сила долі" композитор розвинув і далі поглибив притаманний йому „вердівський" стиль. Не зважаючи на підкреслену мелодійність музики опери, вона відзначається глибокою серйозністю і цілеспрямованістю композиторського задуму. У супроводі відчувається повнота звуку і витонченість нюансів, багатство і різноманітність гармонії. Рідко коли Верді насичу[illegible]о будь-якої із своїх [illegible] таким щирим почуттям [illegible]аматизму і трагічної прапреченості майже „атмосферного" за своїм характером звучання, ніж це він зробив у 2-ій сцені 4-ої дії цієї опери.

У блискучому виконанні арії Леонори, яку, з огляду

(Закінчення на стор. 4)

Віктор Приходько

ЩЕ ПРО ГАРВАРД, ПРО УВУ — ТА ПРО УКРАЇНСЬКУ СПРАВУ

У щоденнику „Свобода", у числі 169 з 2-го серпня біжучого року, було уміщено невелику мою статтю про наші університети, а саме про Гарвард та про УВУ, себто про Український Вільний Університет у Мюнхені.

У статті йшлося про те, що ці два університети потребують фінансової піддержки для своєї дальшої діяльности — Гарвардський Інститут потребує 500,000 долярів, а УВУ хоче зібрати мільйонову фундацію, щоби спокійно діяти далі. Кінчалася стаття закликом до нашої діяспори, до тих соток тисяч (800,000) наших людей, які мають працю й добрий зарібок.

І тут я зустрівся з критикою моїх приятелів: чи ви думаєте, що ваша статейка, яка проживе один день, а на другий день забудеться, принесе вам мільйони? Та це ж фантазія і марна надія!.

Заявляю, що під цією критикою підписуюсь обома руками! Це суща правда! І не тільки правда, але й наша трагедія! При цій системі здобування засобів ми ввесь час знаходимось у критичному стані „у положенні фантазерів і бідних мрійників".

Наша помилка

У чому ж наша помилка? На мій погляд в тому, що ми хочемо будувати державу, іґноруючи чи відкидаючи головний елемент, кожної держави — її населення! Ми непогані організатори ми потрапили в умовах війни, тяжких переслідувань, евакуацій і загального розпорошення зібрати і організувати три блискучі всенаціональні Світові Конґреси Вільних Українців. Але не допровадили їх до логічного кінця — до притягнення усіх українців у вільному світі до будівництва свого національного життя на еміґрації і своєї державности у майбутній вільній Україні.

Правда, треба віддати честь верхівці української інтеліґенції і верхівці української молоді, які потрапили в умовах еміґрації оборонити і навіть дальше розвинути українську культуру, але ведучі і відповідальні чинники українського життя недоглянули і недооцінили участи цієї української маси в будуванні цілости українського національного життя. Тим часом, головне завдання і головний обов'язок організацій і людей, які стоять на чолі нашої „держави" на поселеннях — забезпечити її матеріяльними засобами.

Як бачимо і як знаємо, всі держави приділяють головну увагу саме своїм фінансам. Так роблять великі і найменші держави, населення яких далеко не досягає навіть до пів мільйона, у порівнянні до яких наша діяспора виглядає як велика держава і населення її складається не з півдиких племен, а з народу, що має за собою тисячолітню культуру. Так, ми велика европейська нація, що числом своєї людности дорівнює ведучим европейським державам, як Франція, Англія, Італія і далеко залишає за собою цілу низку европейських держав, як Польща, Чехо-Словаччина, Мадярщина, Бельгія, Голляндія, Швеція, Норвегія, Прибалтика та інші. Але організацією своїх фінансів ми надзвичайно відстали.

Висока місія

А між тим, таке видатне положення серед держав Европи і навіть світу невільно зобов'язує нас до всебічної активности, яка б свідчила перед лицем світу про нашу зрілість і наше повне право на незалежну державність. І якраз цю почесну і високу місію виконують, зокрема, наші університети — Гарвард і УВУ, що видають чужими мовами свої праці та періодичні видання і розсилають їх майже по цілому світі — головно університетам та науковим інститутам, а навіть реально співпрацюють з деякими університетами та видатними чужинними ученими. Уся ця праця є наукова, а одночасно і політична і заслуговує якнайповнішої піддержки. і цю піддержку в першу чергу мають організувати (і для інших подібних установ) наші громадсько-політичні інституції.

У наших сьогоднішніх умовах і нинішніх можливостях мусимо створити міцний, твердий і авторитетний апарат, що докорінно реорганізує нашу фінансову систему і одкриє перед нами шлях до кращого майбутнього!..

Любов Дражевська

СИМИРЕНКИ — ЛЕҐЕНДИ І ДІЙСНІСТЬ

Симиренки — рід промисловців, технологів і конструкторів, власників цукроварень і машинобудівельного заводу, піонерів пароплавства на Дніпрі, меценатів української культури і вчених садоводів.

За комуністичного режиму на Україні родину знищено.

Левко Платонович Чимиренко, вчений-помолог (помологія — селекція і генетика плодових культур), батько наукового плодівництва на Україні і автор низки капітальних праць та статтей, заклав у родинному маєтку у Мліїві на Черкащині унікальну збірку маточних культур та гібридний сад, найкращу на території Російської імперії бібліотеку з галузі садівництва, дослідні лябораторії, тощо. Там він і загинув 6-го січня 1919-го року від кулі чекіста, який забив великого вченого пострілом через вікно його робочого кабінету.

Справу Левка Платоновича перейняв його син Володимир, знищений в роки сталінського терору.

Володимир Левкович /Львович/ Симиренко народився 31-го грудня 1891 року. Він змалечку зацікавився садівництвом і вже у вісім років сказав батькові, що твердо вирішив стати також помологом, коли підросте. Левко Платонович зрадів виборові сина, але поставив умову, що кожного літа під час вакацій Володимир працюватиме у родинних садах під доглядом та керівництвом досвідчених фахових садівників на тих самих умовах, що й робітники. Це означало, що він повинен був щоранку зголошуватися о 6-ій годині на наряд і працювати повний робочий день, як і інші. Так Володимир вивчив садівничу справу від самого кореня, став учнем і найближчим співробітником батька.

1918 року Володимир Симиренко закінчив сільськогосподарський факультет Київського Політехнічного Інституту і його запросили залишитися при Інституті доцентом.

1921 року Володимир Симиренко одержав дозвіл від уряду заснувати на терені націоналізованого родинного маєтку садогородню дослідну станцію та Центральний державний розсадник України, і був призначений їх першим директором.

Одночасно Володимир Левкович продовжував наукову працю батька і залишив безліч друкованих праць з помології та раціоналізації садівництва. Він був професором плодівництва Полтавського СГ Інституту, професором помології та садово-розсадницької справи Уманського Плодово-Ягідного Інституту, професором садівництва та городництва Київського Політехнічного Інституту, лектором численних курсів для фахівців та організатором численних курсів для фахівців та організатором наукових нарад і з'їздів; був головою Всеукраїнської помологічної комісії при Народному Комісаріяті земельних справ України, яка опрацьовувала асортименти плодоягідних культур для усіх районів України; організатором і науковим директором Всесоюзного науково-дослідного плодоягідного інституту в Китаї; редактором журналу „Садівництво, виноградарство та ґородництво; ініціятором і директором всеукраїнської „Помологічної книги" і душею ґрунтовної реорганізації українського садівництва на новітніх передових засадах, рівної якій за розмахом та раціональністю важко й тепер знайти навіть у країнах західнього світу.

От що пише про Володимира Симиренка Іван Розгін: „Стисло окреслити діяльність і вчення В. Симиренка в галузі українського садівництва і плодівництва дуже важко. Розглядати ж його працю у межах окремих ділянок садівництва та відокремити його теоретичне вчення від практичної діяльности просто неможливо.

Друковані праці В. Симиренка свідчать про те, що він охоплював найрізноманітніші ділянки українського садівництва, систематично і послідовно розробляв усі вжливіші питання організаційного, технічного, технологічного і біологічного характеру, як взаємозалежні і нерозривно пов'язані одна з одною частини одного цілого. Він оформлював свої думки, теорії і пляни — науково, практично, літературно і законодавчо, видавав їх у друкованій формі, або випускав у формі конкретних інструкцій для застосування у повсякденній практиці, створював передумови для втілення їх в життя і активно керував їх здійсненням" /І. Розгін. „Володимир Л. Симиренко", УВАН у Канаді, 1959-60, ст. 38/.

Володимира Левковича заарештовано 6-го січня 1933 року і присуджено до розстрілу. Вирок змінили на десять років ув'язнення з тим, щоб використати його ім'я та організаційний хист для заснування дослідного господарства у херсонських степах на базі зрошування. Володимир Левкович відбував ув'язнення у херсонській поправно-трудовій колонії НКВД і керував там дослідною працею, хоча й ходив у такій самій ватянці, як і решта в'язнів, і у супроводі озброєної варти, ів і спав разом з в'язнями.

31-го грудня 1937 року Володимира Левковича звільнили, а 31-го березня 1938 року заарештували знову і він так і загинув у застінках НКВД.

Після арешту Володимира Левковича совєтський уряд наклав табу на ім'я „Симиренко", вилучив з обігу праці Левка і Володимира Симиренків і припинив видання капітальної праці Володимира Левковича „Часткове сортознавство плодових рослин", що її автор здав до друку незадовго до арешту.

Проте на Україні, на Кавказі та в Середній Азії продовжували плекати яблуні сорту „Ренет Симиренка", що його вивів дід Володимира, Платон Федорович Симиренко, а вчені і практики садівництва продовжували потайки користуватися працями батька і сина Симиренків.

Під час відлиги після смерти Сталіна, Симиренків почали реабілітувати. З'явилися численні статі, присвячені династії вчених-садоводів, і біографія Левка Платоновича, яка вийшла окремою книжкою; у 1956 році у Мліїві заснували музей родини Симиренків, а у 1958 надали Мліївській науково-дослідній станції ім'я Левка Платоновача Симиренка; вийшло вже два видання капітальної праці Левка Платоновича „Помологія" у трьох томах, за редаґуванням якої вченого застала смерть.

Цього року на підсовєтській Україні врочисто відзначають 125-річчя народження Левка Платоновича. В пресі періодично з'являються статті про вченого і мають вийти принаймні дві книжки про його життя і діяльність. Це знаходить відголос і в еміґраційній пресі.

(Закінчення на стор. 3)

Симиренки...

(Закінчення зі ст. 2-ої)

Здавалося б відрадне явище: нарешті віддають належне Симиренкам. Проте і там, і тут леґенди й плутанина.

На Україні — замовчування і перекручування фактів. Совєтські шевченкознавці відзначають дружні зв'язки поета з родиною Симиренків і видання „Кобзаря" 1860 року на кошти Платона Федоровича Симиренка. А про „Великого Хорса", Василя Федоровича Симиренка, блискучого конструктора і технолога, „найвидатнішого, найщирішого українця з-поміж так званих буржуїв", як його окреслив Євген Чекаленко, немає й згадки. Подають досить об'єктивні і докладні відомості про життя і творчість Левка Платоновича Симиренка, а от кулю, від якої він загинув, приписують якомусь „невідомому бандитові". Про Володимира Левковича згадують лише, що він перейняв і продовжував справу, розпочату батьком, а про його діяльність і долю ні слова.

Авторам з підсовєтської України нема чого дивуватися. А от автори на поселеннях заглянули б бодай до Енциклопедії Українознавства, де стисло, але історично правильно подані відомості про найвизначніших представників роду Симиренків.

Донька Володимира Левковича, Тетяна, яка живе в Канаді, зібрала чимало матеріялів про родину Симиренків. Сподіваємось, що зчасом вона зісистематизує та опублікує замовчувані на Україні дані про цих піонерів української економіки, науки і культури.

Дивізійні бараболяні маневри

Ветерани Української Дивізії послідовно плекають традицію і то всяку, яку в поважних комбатантських завданнях свого Братства, так і в розвагових свого товариського співжиття.

І так цим разом дивізійні братчики з Лігайтону та Філядельфії влаштовують у суботу, 13-го вересня, на оселі ім. Олега Ольжича в Лігайтоні розвагову імпрезу під гаслом „Традиційне дивізійне печення бараболі", сполучене із забавою, щоб таким вояцько-тактичним маневром відзначити та піддержати також і традицію дивізійної бараболі, яку їли вони щодня у військовій службі в Дивізії, чи то в юшці, чи в лупині, чи без, чи то в „айнтопфі", аво де й як звати, а все бараболя.

— Часи міняються, люди міняються, та й вояки змінилися, а військова техніка й тактика все щораз більш модернізується.

Тому то в суботу, 13-го вересня, вже від 4-ої год. по полудні на Ольжичівці в Лігайтоні буде не така звичайна собі бараболя в юшці, хоч кажуть, буде 80-відсоткова юшка з бараболі, а така добра й смачна: печена — традиційно — дивізійна, з бриндзею й маслом та всякими традиційними перченими додатками, за що ґарантує довголітній заслужений бараболяний діяч і традиційний від більше як 15-ти літ, бараболяний офіцер — кочегар братчик Михайлів.

А потому, від 9-ої год. вечора, всі дивізійні братчики й сестриці та все „посполите рушенє", як теж і радо бачені гості, будуть відбувати осінні маневри в традиційних коломийках, вальцях, польках, но й тактичних викрутасах, згідно із наймодернішою танцювальною зброєю й технікою, що їм на ім'я „гассел" чи яке друге „ґуґі-буґі", під командою досвідченого у тім військовім ділі офіцера й традиційного аранжера дивізійних бараболяних забав братчика Мирослава Прончака, під традиційний гарматний гук оркестри „Дніпро", що нею традиційно від кільканадцяти літ командує Олександер Строцький, також дивізійний братчик.

А й пані-сестриці з Лігайтону запевняють також традиційний смачний буфет із різними відомої слави традиційними смаколиками, а оселя Ольжичівки в Лігайтоні постачатиме найліпший у заокеанському світі „мельниківський" мед і медівку, традиційну бараболянку й інші потрібні для тіла й духа спіртово-медичні сиропи і заливки, щоб підтримати бойового духа всіх учасників дивізійних бараболяних маневрів у лігайтонському кітлі.

А ще як додати, що комітетові братчики заповідають веселу програму та різні „милі" несподіванки", як то вони називають, та й запевняють, що вже випросили у хоронителя українського війська Архистратига Михаїла гарну осінню погоду на той день, а що свіже здорове гірське повітря на Ольжичівці все було, є і буде — то залишається тільки одинокий висновок: Запрягайте, хлопці, коні, хто які має — шевролетові чи фордові, чи хоча б тільки кедилякові, та „Гей, нум, хлопці", та на осінні маневри на дивізійну бараболю, та до Лігайтону.

колишній дивізійний, а тепер бараболяний воєнний кореспондент —
О.Л-ий

Український Лемківський Музей приміщуватиметься в Стемфорді

Понад десять років тому назріла була потреба призбирання і збереження скарбів лемківської реґіональної культури. Цю потребу зрозуміла Організація Оборони Лемківщини в Америці і почала працювати в цьому напрямі. Спочатку експонати збирав проф. Іван Сквіртнянський, а від десяти років мгр Микола Дупляк. Колекція експонатів з Лемківщини мала назву „Музею Світової Федерації Лемків", бо вона є власністю цілої лемківської громади. Окрім музейних експонатів комплектується також бібліотека лемкознавства та УПА.

Тому, що музейні фонди зберігалися у приватній хаті їхнього куратора, від кількох років робилися заходи з ціллю відшукання відповідного приміщення й оформлення їх у постійну виставку лемківської реґіональної культури.

В п'ятницю, 15-го серпня, за дозволом і апробатою Владики Василя Лостена лемківську збірку перевезено до епархіяльної палати в Стемфорді, Конн., в якій міститься загальний Український Музей.

Йдучи назустріч потребі збереження від заглади скарбів лемківскої реґіональної культури. Владика Василь обіцяв віддати для її потреб одну із заль епархіяльної палати. Зараз тут відбудеться ремонт, і тому привезена збірка ще не розпакована й не оформлена, але день відкриття Українського Лемківського Музею — так він відтепер називатиметься, — близький.

Оформлений побіч загального Українського Музею, куратором якого є д-р Василь Ленцик, Український Лемківський Музей нагадуватиме відвідувачам про невідрадну долю Лемківщини численним поколінням, що прийдуть до нас. Вони з признанням згадуватимуть опікуна української культури в особі Владики Василя Лостена, який виявив зрозуміння для збереження пам'яток української, в тому й лемківської культури та дав нашому музеєві гідний притулок у мурах епархіяльної палати.

Кореспонденцію й експонати можна надсилати на адресу:

P.O. Box 23, Camillus,
N.Y. 13031

Мгр Микола Дупляк

Гостинні виступи „Калини" і „Зірки" у Лос Анджелесі

Чудове підсоння південної Каліфорнії та питома гостинність нашої громади великого Лос Анджелесу завжди заохочували наші мистецькі перлини Америки і Канади до гостинних виступів в „країну вічного літа", в південну Каліфорнію. Тому то і в цім році серпень був місяцем гостинних відвідин славних канадських молодечих ансамблів „Зірки" з Едмонтону та „Калини" з Торонто.

Отож, день цьогорічного великого фестивалю Українського Культурного Осередку в Лос Анджелесі, який відбувся успішно в неділю, 17-го серпня, крім своєї багатої мистецької програми, до якої також увійшли виступи танцювального місцевого молодечого ансамблю Надії Прокопій, збагатився репертуаром першого гостинного виступу динамічного та зіграного молодечого танцювального ансамблю „Зірки" з Едмонтону.

Наші молоді танцюристи і танцюристки, незалежно від своєї активности під час забави УКО минулого вечора з запалом та бадьорістю виконали точки свого репертуару, про що свідчили бурхливі оплески присутніх. Своїми першими гостинними мистецькими виступами в південній Каліфорнії, які були вповні успішними, наші молоді гості з Едмонтону заволоділи нашими серцями, та заслужили пошану та признання. Тому ми вдячні управі Українського Культурного Осередку на чолі з енерґійним її головою д-ром Романом Кульчицьким, за їхню ініціятиву та реалізацію перших гостинних виступів „Зірки" у нас.

В день фестивалю УКО присутніми серед нас були також і молоді гості з великого танцювально-вокального ансамблю з Торонто, „Калина". Цей великий молодечий ансамбль вже вдруге загостив до нас, і в наступні п'ятницю і суботу, 22-го і 23-го серпня, в просторій авдиторії „Скотіш Райт" при Вілшер Булеварді в Лос Анджелесі відбув свої багаті змістом виступи. Старанне опрацьовування точок репертуару танцюристами та їх керівником С. Джуґаном і його помічником Іваном Голюком, чудові барвисті строї української народної ноші, вправність, прецизність рухів та молоденькі усміхнені обличчя виконавців доповнювались звуками їх професійної оркестри під кермою Івана Локвуда.

Танцювальні точки чергувались з хоровими дівочого хору і квартету, душею якого була завжди віддана „Калині" та українській молоді невтомна дириґентка хору пані Параня Гарасимчук. Виступи „Калини", як ми й сподівались, були успішними, і присутні не один раз переривали їх бурхливими оплесками, а особливо виступи танцюристів, які з одчайдушністю виконали ряд складних точок.

Ну що ж можна більше сказати про цей чудовий український молодечий ансамбль, як хіба лише те, що слава їм усім!

Винна система

(Закінчення зі ст. 2-ої)

розвиткові технології, бо вже не вистачає золота на її розвиток і закуп нових технологічних машин і комп'ютерів. Це, очевидно, зупиняє розвиток і модернізацію промисловости та інших ділянок життя. Та й відомо, що пропаґандою населення не нагодуєш.

Облудна пропаґанда

Уже сьогодні замало є говорити, як це практикує Щербицький, що „товариші — робітники і селяни та інтеліґенція гаряче схвалюють рішення червневого Пленуму і у відповідь на заклик Леоніда Ілліча Брежнєва, зобов'язуються розгорнути ще ширше соціялістичне змагання", бо ця балаканина належить до сфери пропаґанди, у яку в ССCP вже мало хто вірить. Однак на горизонті збираються над совєтською господарською темні хмари і вже ніхто сьогодні не має відваги твердити, що совєтська економіка має якусь майбутність, бо, як слушно віднотовують західні спеціялісти, причина лежить не в економіці, чи нездібності совєтських господарників, а у самій системі, тому всякі позитивні зміни, про які дехто тут на Заході пробував натякати ще в 1960 роках, є неправдоподібні, а може навіть неможливі і нереальні. Винні не люди, а система, як вже було сказано і поки вона існуватиме в Совєтському Союзі, доти триватиме політичне поневолення й економічна нужда, бо ця система несе господарське спустошення і економічний застій від якого терпить населення. Без повалення цієї системи годі очікувати якихнебудь змін у СССР.

МОБІЛІЗАЦІЯ ЕТІОПСЬКИХ військових частин, про яку повідомляли передтим і загально припускали, що її ціллю є збройна акція проти Сомалійської республіки, була причиною підготови великого етіопського наступу на партизан в іншій частині Етіопії, а саме на півночі в Еритреї. В Еритреї діє дві великі самостійницькі організації, які мають свої військові відділи. Одна з них Еритрейський народний визвольний фронт, а друга Тіґре еритрейський визвольний фронт. Етіопські частини заатакували терени, які є під впливом і охороною Тіґре визвольного фронту. Уряд Етіопії змобілізував проти тієї частини еритрійських самостійників 40,000 вояків.

У ДРУГУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ

сл. п.

МАРІЇ ЛЮДВИКИ ЛИПЕЦЬКОЇ

в суботу, 20 вересня 1980 р., о год. 8-ій рано
в церкві Непорочного Зачаття
в Гемтремку, Міш.
буде відправлена

СЛУЖБА БОЖА

Засмучений — чоловік ФРАНЦ з РОДИНОЮ

У ДРУГУ РІЧНИЦЮ БОЛЮЧОЇ ВТРАТИ
нашої Найдорожчої ДРУЖИНИ, Незаступимої МАТЕРІ, Невіджалуваної СЕСТРИ

бл. п.

ЛЕСІ з ДЗЯДОВИХ КУЛЬЧИЦЬКОЇ ҐУТ

буде відправлена у РОДИННОМУ ДОМІ

СЛУЖБА БОЖА І ПАНАХИДА

в понеділок, 22 вересня ц. р., о год. 7-ій веч.

Просимо Родину, Приятелів і Знайомих сполучитись у той день з нами у молитвах.

ВОЛОДИМИР — муж
КСЕНЯ І СОНЯ — дочки
ЮРКО ДЗЯДІВ з Родиною — брат

ПОВІДОМЛЕННЯ

Повідомляємо Українську Громаду м. Ютики та її околиці, що в п'ятницю, 19-го вересня 1980 р. по полудні прибуде

С. і Н. КАРАВАНСЬКІ до Ютики, Н. Й.

•

ЗУСТРІЧ з ГРОМАДЯНСТВОМ

відбудеться

в суботу, 20 вересня 1980 р., о год. 6-ій веч.
в Українській Католицькій Авдиторії
при 6 Катедж Пл., в ЮТИЦІ, Н. Й.

Екзекутива УККА в Ютиці, Н. Й.

Увага! ДЕТРОЙТ, Міш. Увага!

У Ґалерії ЕКО *буде відкрита*

МИСТЕЦЬКА ВИСТАВКА ЕМАЛІЇ ШОНК-РУСИЧА з Ню Йорку, Н. Й.

12-13-14-го вересня 1980 року

1. Буде виставлена книжка „ІСТОРІЯ УКРАЇНСЬКОГО МИСТЕЦТВА В ІЛЮСТРАЦІЯХ" *автора* К. Шонк-Русича, яку проаналізує літературознавець МАРІЯ ГАРАСЕВИЧ, в п'ятницю, 12-го вересня, о год. 7:30 веч.
2. Будуть виставлені ТВОРИ ЕМАЛІЇ мистця К. ШОНК-РУСИЧА.
3. У перше в Детройті будуть показані АНТИЧНІ ЕКСПОНАТИ із нашої старовини українські ікони, хрести, емалії — київських емальєрів, дукати, деревoрізьба, книжки та інші твори.

Субота та п'ятниця, від год. 11 ранку до 5-ої по пол.

Зустріч з Мистцем при чашці напитку

ЗАПРОШУЄМО ВІДВІДАТИ ВИСТАВКУ

ПОДЯКА

З волі Всевишнього, дня 2-го травня 1980 р., відійшов у Вічність
Невіджалуваний МУЖ, БАТЬКО й ДІДУСЬ

бл. п.

ВАСИЛЬ ВОРОБЕЦЬ

Під час Його довгої недуги, як також по Його втраті у моїх найтяжчих хвилинах життя, я зазнала від людей багато доброти, вирозуміння й співчуття. Моя вдячність є безмірна і я неспроможна висловити словами своїх почувань; все ж таки, цією дорогою складаю Усім моє щире „спасибі".

Найперше дякую Всеч. Отцям парохії св. Івана Хрестителя у Нюарку о. Дм. Библові, за відвідини Хворого з Найсвятішими Тайнами, як рівнож о. Мих. Перетяткові, за відвідини зі св. Причастям і уділення Маслосвятія, відслуження Парастасу та відправлення похоронних обрядів в дні 5 травня 1980 р.

Сердечна подяка Всеч. отцеві Волод. Жолкевичеві, за відправлені Служби Божі в намірені Хворого, а в дні похорону за відслуження поминальної Служби Божої у Торонті, Канада.

Щиро-сердечно дякую мужеському хорові під проводом п. Мих. Добоша, за відспівання Панахиди у похоронному заведенні, як також усім Членам мішаного хору церкви св. Івана Хрестителя у Нюарку і його Дириґентові за спів під час Богослуження в день похорону.

Також складаю сердечну подяку проф. Мих. Цяпці, за прощальні слова над домовиною після Парастасу.

З невимовною вдячністю висловлюю подяку медсестрі (R.N.) п-ні Ірені Городиській, за безкорисну поміч і відвідини Хворого дома та цінні вказівки, як Ним опікуватися.

Зокрема належиться щира подяка п-ні Марії Янюк, що під час 2-місячного побуту Хворого у шпиталі, не дозволила мені вертатися самій вечором до дому і завжди дотримувала мені товариства.

Дякую також докторові мед. п. Ярославові Миндюкові, за опіку над Хворим дома й у шпиталі.

Щира подяка усім, за вінки, жертви на Служби Божі, усні й письмові співчуття, жертви на добродійні цілі, як також за участь у похороні.

Дякую за прощальні слова під час поминального обіду о. Перетяткові, п. Добошеві, голові СУА п-ні Омелії Цяпка, а Членкам церковного хору та Членкам 28-го Відд. Союзу Українок Америки, за даровання печива на тризну.

Вкінці, щиро дякую похоронному заведенню Литвин і Литвин, за солідне переведення похоронів, п-ні Іванні Кононів, за справне влаштування поминального обіду в Народнім Домі в Ірвінґтоні та усім Тим, хто чимнебудь причинився до звеличання похоронних обрядів.

Хай Вас усіх Господь благословить і винагородить сторицею.

Дружина — ЗЕНОВІЯ
з Дітьми і Внуками.

•

Замість квітів на могилу зложили на УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ у Ню Йорку:

50.00 дол. — Софія і Михайло Єйни, Рочестер;
по 25.00 дол. — Меланія Грицай, Александер Грицай, Рома Куліш — усі з Монтреалю, Ванда і Евген Поташники, Зеновія Воробець;
по 10.00 дол. — Володимира Бакун, Марія Гординська, Марія Дурбак;
по 5.00 дол. —Ольга Гнатик, Люба Єднака, Ірина Кіндрачук, Катерина Кузьма, Леся Падковська і Анна Тиха (разом 235.00 дол.).

На ПРЕСОВИЙ ФОНД „НАШОГО ЖИТТЯ"

по 10.00 дол. — Таіса Богданська, Лідія Гладка, Степан Гук, Ольга Муссаковська, Марія Онишкевич, Леся Порохняк;
6.00 дол. — Евгенія Леськів;
по 5.00 дол. — Ганна Коренець, Лідія Муращук, Емілія Онишкевич, Евгенія Шпирка, Омеляна Цяпка;
1.00 дол. — Марія Янюк (разом 92.00 дол.).

Збірками занялася п-ні Оля Муссаковська і щира їй подяка.

На ДУХОВНУ СЕМІНАРІЮ у Бавнд Бруку, Н. Дж., зложили по 20.00 дол. — Марія Янюк і Василь Янюк (разом 40.00 дол.).

Хай Господь благословить!

УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА ПАРАФІЯ СВ. ТРОЙЦІ
836 Lyons Avenue • IRVINGTON, N.J.
запрошує Українське Громадянство на

ЮВІЛЕЙНЕ СВЯТКУВАННЯ ПАРАФІЇ

з нагоди 25-ти річчя її заснування

В суботу, 4-го жовтня 1980 року, в год. 6:30 вечора
в залі Українського Народного Дому, 140 Prospect Ave., Irvington, N.J.

КОНЦЕРТ

В Концерті візьмуть участь:

АНДРІЙ ДОБРЯНСЬКИЙ, РАФАЇЛ ВЕНКЕ, ВАЛЯ КАЛИН-МАГМЕТ, ВІРА ЯВОРСЬКА, АНСАМБЛЬ БАНДУРИСТОК ім. Лесі Українки під керів. НІНИ ҐАЛІОН, ЦЕРКОВНИЙ ХОР ім. Д. Бортнянського під керів. інж. ДМИТРА ОЛІЙНИКА, РОМАН СТЕЦУРА, КАРЛО СЕБАК І АНДРІЙ МІРЧУК.

•

В неділю, 5-го жовтня 1980 року
год. 9:45 ранку

ЗУСТРІЧ ВЛАДИКИ КОНСТАНТИНА

ветеранськими і молодечими Організаціями

год. 10-та ранку

АРХИЄРЕЙСЬКА СЛУЖБА БОЖА

яку очолить Високопреосвященний Архиепископ КОНСТАНТИН із Чікаґо в сослуженні протопресвітера АРТЕМІЯ СЕЛЕПИНИ, голови Консисторії, протоєрея СЕРГІЯ НЕПРІЛЯ, настоятеля і протодиякона о. ВОЛОДИМИРА ПОЛІЩУКА. Співатиме церковний Хор під керів. інж. ДМИТРА ОЛІЙНИКА.

год. 1-ша по полудні, в залі парафії

ЮВІЛЕЙНИЙ БЕНКЕТ

Бенкет звеличать: Архиепископ КОНСТАНТИН, протопресвітер АРТЕМІЙ СЕЛЕПИНА, дооколичне духівництво, представники парафій та організацій.

прот. Сергій Непріль
Настоятель і Почесний Голова Комітету

Іван Галій
голова Ювілейного Комітету

Борис Процюк
голова Парафіяльної Ради

Чікаґо й околиця!

ОКРУЖНИЙ КОМІТЕТ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ
в Чікаґо, Ілл.
повідомляє, що

в суботу, 20 вересня 1980 р., о год. 6:30 веч.
в Союзовому домі в Чікаґо, Ілл.
при 845 Н. Вестерн Авеню

відбудуться

ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗБОРИ

ОКРУЖНОГО КОМІТЕТУ ВІДДІЛІВ ОКРУГИ

участь в нарадах повинні взяти члени окружної Управи, всі відділові урядовці та делеґати на 29-ту Конвенцію УНС.

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Відкриття.
2. Перегляд-провірка організаційної праці округи за останніх 8 місяців.
3. Обговорення осінньої організаційної кампанії, метою якої є придбати до кінця року 2.000 нових членів.
4. Обговорення загальних союзових справ.
5. Внески, запити і закриття зборів.

У зборах візьмуть участь:

д-р Іван Флис, головний предсідник УНС
д-р Мирон Куропась, заступник гол. предс. УНС
Інж. Анатолій Дорошенко, гол. радний УНС
Олена Олек, головна радна УНС

ЗА ОКРУЖНУ УПРАВУ:

Михайло Сорока
голова

Степан Горалевський
секретар

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСоюзу!

Доносимо Українській Громаді сумну вістку, що 1-го вересня 1980 року, помер на 74-му році життя, в Торонті, Канада

сл. п.

БОГДАН ПІДГАЙНИЙ

Інженер, політичний діяч, революціонер, член Політичної Ради Організації Українських Националістів за кордоном (ОУНз), член Політичної Ради тієї ж Організації в ЗСА і Канаді, член Української Військової Організації (УВО) в Україні в 1920-их роках, член Крайової Екзекутиви ОУН в Західній Україні в 1930-их рр., її Бойовий референт, політв'язень польських тюрем, засуджений на досмертну кару, старшина Дивізії „Галичина" під час Другої Світової Війни, член Екзекутиви Закордонних Частин ОУН в 1940-их рр., член багатьох комбатантських та громадських організацій.

ПОХОРОННІ ОБРЯДИ відбулися 4 і 5-го вересня 1980 р. в Торонті, Канада.

З жалем і смутком прощають Покійного члена ОУНз, кол. Політв'язні та Друзі по праці і боротьбі.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

ПОЛІТИЧНА РАДА ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИХ НАЦІОНАЛІСТІВ ЗА КОРДОНОМ (ОУНз)

У справі XIII Конґресу українців Америки

Тринадцятий Конгрес Українців Америки відбуватиметься у днях від 10-го до 12-го жовтня 1980 року у Філядельфії. З нагоди цього ювілейного конгресу в сорокаріччя існування та діяльности Українського Конгресового Комітету Америки буде видана книжка звідомлень Централі УККА. Згідно з практикою в минулому, в книжці звідомлень будуть опубліковані також привіти членських організацій, установ, українських підприємств і окремих діячів, якщо такі матеріяли будуть своєчасно, враз із відповідною оплатою, переслані до канцелярії УККА в Ню Йорку. Книжка звітів кожного Конгресу — це матеріял тривалої вартости.

Управа Відділу УККА у Філядельфії звертається до всіх організацій, установ, клюбів і підприємств Філядельфії й околиці вислати привіти XIII Конгресові Українців Америки й дати вияв своєї гостинности всім делегатам Конгресу, які прибудуть до Міста Братньої Любови. Оплата за такі привіти: а) за цілу сторінку в книжці 80.00 дол.; за пів сторінки — 50.00 дол., за четвертину сторінки — 25.00 долярів.

Привіти для публікації в книжці разом із оплатою слід вислати негайно, бо книжку треба здавати до друку.

Одночасно повідомляємо всі членські організації УККА на терені Філядельфії й околиці, що всі потрібні формуляри для реєстрації делегатів від організацій та установ на XIII Конгрес Українців Америки, як і формуляри повновластей для делегатів можна одержати в канцелярії Відділу УККА у Філядельфії, при 5004 північ Олд Йорк Ровд. Просимо телефонувати на число 457-5471 або 424-7264.

Делегатів на Конгрес слід зголошувати найдалі до 15-го вересня 1980 року, тому просимо не відкладати полагоджування цієї справи. Рівнож виявіть гостинність для делегатів Конгресу й надрукуйте свої привіти в книжці звітів Конгресу. Зробіть це негайно!

Управа Відділу УККА у Філядельфії

Зростають ряди наших професіоналістів

Юрій Голіней, фармацевт

В неділю, 18-го травня, у Філядельфійському коледжі фармацевтичних наук відбулася градуація, на якій дістав диплом бакалавра Юрій Голіней і також нагороду „Lannet Campany award" за прикладну працю в п'ятирічній науці. Юрій народився в Единбурзі, Шотляндія, 17-го липня 1957 року. Коли Юркові було шість років, родина Голінеїв переїхала до ЗСА-Філядельфії, де перебувають до сьогодні. Юрко успішно закінчив початкову школу в Сестер Василіянок при Лінд лей вул., а відтак здав іспит до середньої школи Централ Гайскул", що числиться найкращою сереєдньою школою, і закінчив її з відзначенням. Через свої оцінки йому вдалося вступити до однієї з кращих у ЗСА вищих діл фармації, яку також закінчив з відзначенням. Він працював у вільний від студій час в одній з аптек „Кауфман", де набирав фахової практики.

Юрко Голіней вже від шести років віку належав до юнацтва СУМ у Філядельфії; щороку відбував літні табори на оселі СУМ в Елленвілі; від малого любив танцювати народні танці і був провідним танцюристом і солістом в танцювальнім ансамблі СУМ, а згодом у гуцульській групі „Черемош", де танцює до сьогодні. Кількаразово відбував курси танців на оселі „Верховина", т.зв. „воркшап" під керівництвом балетмайстра Комічака, де викладали такі відомі педагоги хореографічного мистецтва, балетмайстри Рома Прийма і Вадим Сулима.

Юрій Голіней є прикладним дружинником СУМ. Він закінчив матурову школу українознавства в „Нашій Українській Школі" при Осередку СУМ у Філядельфії. Влітку Юрій працював у лябораторії дослідів у Прінстоні; восени буде продовжувати студії для осягнення „мастер дегрі". Його успіхами радіють батьки — Микола й Юстина, сестра Марійка, родина і всі друзі-сумівці, та бажають йому багато успіхів у всьому.

Юрко є членом 83-го Відділу Українського Народного Союзу ім. І.Франка і від Централі УНС дістав дворазову стипендію.

СоМир

Тріюмф мистецтва...

(Закінчення зі ст. 2-ої)

на її високу тіситуру, звичайно виконують драматичні сопрано, меццо-сопрано. Р. Бабак продемонструвала не тільки велику майстерність артизму, але рідкісний і небувало великий діяпазон голосу. Її бездоганні, безмежні, блискучі і легкі до сприймання слухачем ноти високого реґістру, а також сильні, „оксамитні" низи, дають нам право твердити, що ми почули рідкісний голос „абсолютного сопрано", яке може виконувати оперні партії в діяпазоні від найвищого сопрано до найнижчого контральто з надзвичайною легкістю і невимушеністю. Ми з нетерпінням чекатимемо її виступу в головній ролі Леонори в опері „Сила долі", прем'єру якої в листопаді підготовляє до постановки крайова Лірична Опера у Вашінґтоні.

Опісля виступив скрипаль Ярополк Ласовський виконавши „прелюд" і „скерцо" своєї власної композиції та „алегро" Джіованні Фіакко.

Вийшовший на сцену, Павло Плішка заявив, що він міняє свою програму, усуваючи заплянований для виконання пісні легшого стилю, а замінивши їх більш серйозними музичними точками. В пісні „Безмежнеє поле" (слова І. Франка, муз. М. Лисенка), в „Баляді про Довбуша" (в аранжеровці Задора) і в романсі „Минають дні" (слова Т. Шевченка, муз. М. Лисенка) співак у цих творах зумів передати дух і характеристичні національні риси українського музичного стилю. Засобами свого сильного повнозвучного, приємного і глибокого голосу, він дав відчути непідробну щирість і драматичне звучання нашої пісні.

„Веснянка", характерний народний танець, який так ясно віддзеркалює життєрадість українців, виконаний ансамблем „Дунай" в новій, модерній інтерпретації викликав щиру радість і насолоду у глядачів. Керівник ансамблю Микола Самець має свій власний „почерк" хореографа народних танців, який в якійсь мірі нагадує стиль ансамблю Вірського, що тільки вказує на високу якість його мистецького доробку.

Хор „Прометей" виступив з ефектовно підібраним циклом пісень — „Пісні рибалок" (слова О. Білика, муз. С. Гулака-Артемовського), „Думою про перелюбство" (слова І. Гнатюка, муз. самого диригента хору Михайла Длябоги та відомою „Закувала та сива зозуля" (муз. Ніщинського). Хор звучав добре, зіспівано і музично компактно, справляючи враження високої професійности. Солісти, у випадку баритона І. Кушніра, який продемонстрував велику вокальну обдарованість і потенціял, звучали переконливо, але тенори О. Татунчак в „Думі про перелюбство" та І. Гош в „Закувала та сива зозуля", хоч і надали творам належного драматичного звучання в сольоспівах, все ж неприємно вразили затиснутими і фактично стертими звуками нот верхнього реґістру. Не зважаючи на ці, зрештою незначні, недоліки, виступ хору в першій частині програми можна уважати бездоганним.

У другій частині фестивалю, яка фактично була продовженням концерту без перерви, знову виступив ансамбль „Дунай", виконавши „Женців" та „Коханочку", принісши знову глядачам велику радість.

Дует „Ми підем, де трави похилі" (слова Малишка, муз. П. Майбороди), що його виконали феноменальні солісти Р. Бабак і П. Плішка, звучав ліринчо і дуже переконливо, хоч було трохи дивно, що на закінчення кожного куплету, Плішка уникав брати ноту верхнього реґістру разом з Бабак, як написав композитор, а залишався на ноті октавою нижче.

Виконанням твору „У неділеньку святую" (Вибори Гетьмана) на слова Т. Шевченка, музика В. Стецька, хор „Прометей" під енергійною і дисциплінованою диригентурою Михайла Длябоги проявив свою абсолютну професійність, а соліст Павло Плішка могутньо і переконливо провів свою партію Гетьмана.

Визначний соліст-інтерпретатор музики для фортепіяно Тома Гриньків, супроводом Р. Бабак і Павла Плішки знову виявив свій талант блискучого, чутливого і глибоко-музикального акомпаньятора.

Висловлюючи побажання, щоб презентація нашого мистецтва завжди відбувалася на якнайвищому рівні, хочемо тут ще раз вказати на деякі, хоч і незначні недоліки, які можна в майбутньому легко уникнути. Хочеться побажати, щоб чоловічий хор „Прометей" омолодив свій склад солістів, а коли цього не вдасться досягти, то включав в репертуар твори повного хорового звучання. У виконанні хору ці твори звучать ефектовно, повнозвучно і компактно.

Фестиваль „Гомін України" у Філядельфії пройшов з великим успіхом, в першу чергу завдяки вкладу праці і енергії невтомного громадсько-культурного діяча, голови філядельфійського Відділу УККА — д-ра П. Стерча, та членів Комітету. Такі фестивалі на високому рівні мають велике значення для пропагування нашої визвольної справи серед американських впливових кіл. Доказом цього був виступ голови Міської ради Філядельфії Джозефа Е. Колемена, який заявив, що він глибоко шкодує, що протягом п'яти років відкладав свою присутність на наших фестивалях, але тепер прибіцяв не пропустити ніодного.

Тож, нехай і на майбутнє українське громадянство Філядельфії високо несе прапор плекання і популяризації шляхетних зразків високого мистецтва українського народу у світі, здобуваючи цим для нашого народу делалі більше прихильників.

Пастор д-р І. Беркута...

(Закінчення зі стор. 1)

у відношенні до дітей.

Новий провід Об'єднання баптистів, обраний делегатами З'їзду на наступні три роки, є в такому складі: пастор д-р Іван Беркута — голова, пастор Володимир Домашовець — заступник голови, пастор Олекса Р.Гарбузюк — генеральний секретар, пастор Дмитро Марійчук — секретар, пастор Іван Ковальчук — заступник, пастор Михайло Якубович — скарбник, пастор Іван П'ятковський і Богдан Штурма — заступники, пастори Іван Поліщук і д-р Микола Брич — члени Управи, та Овдій Хрипчук — кандидат.

Провід Об'єднання Українського Баптистського Сестрицтва переобраний у такому складі: Н.Возьна — голова, П.Барчук — заступниця, К.Береза — секретар, О.Домашовець — заступниця, Н.Билень — скарбник, Г.Хільченківська — заступниця, А.Недашківська і М.Ковалик — члени Управи. Вони очолили гуртки сестрицтв при церквах, — такі гуртки є заборонені в поневоленій безбожжям Україні, як і гуртки молоді; ця заборона скерована для обмеження діяльности членів Церков та для припинення допомогової акції сестрицтв родинам ув'язнених за віру в Христа.

Особливі письмові привітання для 35-го З'їзду прислали: д-р Іван Флис — головний предсідник УНС, який уповноважив особисто привітати З'їзд українських баптистів д-ра Мирона Куропася — заступника головного предсідника УНС, який теплими словами привітав ювілейну конвенцію; пастор Степан Тимців — генеральний секретар Українського Євангельсько-Баптистського Об'єднання Східної Канади, привітав та побажав успішного переведення конвенції, почесний голова ОУЄвБЦ пастор Павло Бартків привітав увесь З'їзд, а зокрема пастора Вінса, — він хотів бути на З'їзді, але на 90-му році життя вже не під силу їхати в далеку дорогу в таку спеку; пастор Федір Любович вітав в імені першої ОУЄвБЦ церкви в Бурлінґеймі, Каліфорнія; Українське Євангельсько-Баптистське Об'єднання в Австралії привітало конвенцію, і Об'єднання Українців Голляндії.

Під час Богослужень з особливим надхненням проповідували пастори Д. Марійчук, М.Якубович, В. Домашовець, Г.Вінс, О.Р. Гарбузюк, В.Савчук, Я. Папроцький, І.Поліщук та І.П'ятковський. Участь у різній діяльності З'їзду взяли також пастори М. Бездітко, В.Ковалик, І.Ковальчук, Б.Штурма, М.Пасічник, П.Пасічник, О.Перехрест, І.Барчук, д-р І.Беркута, д-р М.Брич, Т.Назарук, М.Влох, П.Дейнека, Г.Гураль, О.Хрипчук, О. Гарбузюк, А.Коцепула, В. Волот, Я.Билень, І.Мельник, І.Юнка, К.Хільченківський, А.Беркута, С.Котляр і пастор Іван Думич — голова ОУЄвБЦерков Східньої Канади.

З-поміж учасників мистецьких програм особливо вирізнилися мішаний хор з Філядельфії та спільний конвенційний чоловічий хор під керуванням недавно прибулого з Південної Америки маестра Івана Ковальзецького, спільний жіночий хор під батутою пастора І. Поліщука, чоловічий квартет з Чікаго, музичний ансамбль з Міннеаполісу, солістка Оля Лисійчук — ліричне сопрано, Ігор Домашовець — органіст, і Дасн Возьна — піяніст.

НИЖЧА ПАЛАТА турецького парляменту більшістю голосів висловила недовір'я міністрові закордонних справ уряду Сулеймана Деміреля й таким чином змусила його до уступлення. Головним закидом під адресою Гайреттіна Еркмена, міністра закордонних справ, було те, що, на думку більшости він вів занадто прихильну до Заходу політику. А нижча палата вимагає, щоб політика була більше невтральною між Заходом і Совєтським Союзом. Уряд Сулеймана Деміреля не має більшости у парляменті й тримається при владі різними маневрами.

ДО ПЕКІНУ прибула велика військово-технічна місія ЗСА. На чолі місії стоїть підсекретар Департаменту оборони Вілліям Дж. Перси. В. Перси є керівником відділу дослідів і техніки в Департаменті оборони. Місія побуде понад два тижні в Китаю. До її завдань не входить закуп зброї китайцями, а тільки студія, яка американська високотехнічна зброя відповідала б китайським потребам і які прогалини є в технічному озброєнні Китаю, щоб їх треба як найскорше виповнити. Місія Перси відвідає цілий ряд лябораторій і виробництв технічної зброї КНР, а частина її студіюватиме застосування тієї зброї в умовах теренових акцій.

З ТРАВНЯ МІСЯЦЯ, коли президент Картер оголосив блокаду нелегальним човнам прибувати до Флориди з кубинськими біженцями, до ЗСА все таки вмудрилися прибути 75 тисяч нових втікачів з Куби.

З нагоди 50-річчя Богословської Академії у Львові готуються нові видання

Монтреаль, Канада.— Ювілейний діловий комітет 50-річчя Богословської Академії у Львові повідомляє, що накладом абсольвентів Української Католицької Богословської Академії у Львові появилися друком два томи матеріялів п. н. „Світильник Істини" /джерела до історії Української Богословської Академії у Львові/ частина І, стор. 718, 1973, і частина II, стор.663, 1976/. Матеріяли зібрав і опрацював д-р Павло Сениця, до друку приготовили: о. крил. Володимир Жолкевич, мгр Ярослав Чумак і ред. Юліян Тарнович.

Тепер за благословенням Патріярха, колишнього ректора і організатора Богословської Академії о. д-ра Йосифа Сліпого, і Владик Ізидора Борецького та Івана Прашка, — колишніх студентів Богословської Академії, — і за рішенням учасників з'їзду з нагоди 50-річного ювілею Української Богословської Академії, який відбувся в днях 5-8 червня 1980 року в Торонто, заплановано видати друком III частину „Світильник істини"/матеріяли до історії Української Богословської Академії з нагоди її 50-річного ювілею./

Комітет просить допомогти зреалізувати цей задум: а/ надсиланням матеріялів, споминів і знімок, б/ надсиланням речевих доповнень до частини І і II, в/ надсиланням грошової допомоги (пренумерата, ви давничий фонд) і допомогою розпродати решту примірників „Світильник Істини", які ще залишилися.

Комітет пригадує, що Українська Католицька Богословська Академія є переємницею праці Греко-Католицької Духовної семінарії у Львові, 200-річчя якої припадає вже в 1983 році.

Саме тепер поляки видали чотиритомову монументальну працю Martyrologya ksiezy katolickich, у якій не можуть залишитися поза. А в цьому велике завдання колишніх студентів і абсольвентів Духовної Семінарії і Богословської Академії.

Всі матеріяли, доповнення, сугестії, побажання та грошові вплати слід висилати на адресу: о. митрат Іван Гаврилюк, голова КК для відзначення 50-річного Ювілею УБА у Львові, 2350 Tillemont St. Montreal, Que. H2E 1E9, Canada; д-р Павло Сениця, впорядник запланованої книги, „Світильник Істини", III частина, 635 N. Western Ave, Chicago, Ill. 60612.

